

PERSBERICHT

Embargo tot donderdag 29 januari 2009, 14:00 uur

Den Haag, 29 januari 2009

Aantal bijstandsgerechtigden in Den Haag is gedaald

Dit concludeert de Haagse Rekenkamer in haar onderzoek naar het re-integratiebeleid van de gemeente Den Haag. Het aantal bijstandsgerechtigden in Den Haag is tussen 2004 en 2007 gedaald met 16%. De gemeente kreeg in die jaren tussen de 115 en 111 miljoen euro per jaar voor het re-integreren van bijstandsgerechtigden in het arbeidsproces. In het Haagse coalitieakkoord van 2006 was afgesproken te streven naar een lager percentage mensen in de bijstand in Den Haag dan het gemiddelde van de vier grote steden. De Rekenkamer constateert dat dit is gelukt. Wel vindt de Rekenkamer dat deze doelstelling ambitieuzer had gekund. Het percentage bijstandsgerechtigden lag namelijk al onder het gemiddelde van de G4 bij het afspreken van het coalitieakkoord.

Terugval in de Bijstand

Uit het onderzoek van de Rekenkamer blijkt verder dat voor een grote groep huidige bijstandsgerechtigden het lastig zal zijn om aan een baan te komen en om deze te behouden. Zo is er een groeiende groep bijstandsgerechtigden die moeilijk te bemiddelen is naar een baan. Daarnaast zijn er nog steeds behoorlijk wat mensen die werk hadden gevonden maar binnen een half jaar weer ‘terugvallen’ in de bijstand. Ook het aantal WW-ers dat in de bijstand terecht komt neemt toe.

Kleinere rijksbijdrage voor re-integratie

Verwacht wordt dat de Rijksoverheid na 2010 fors minder budget zal toekennen aan de gemeente voor het re-integratiebeleid. De Rekenkamer vindt mede daarom dat de gemeente de kosten en de resultaten van de re-integratieaanpak strenger dient te bewaken. De Rekenkamer adviseert de Gemeenteraad daarom om zich voortaan beter te laten informeren over kosten en resultaten van de re-integratie van bijstandsgerechtigden, zodat zij duidelijke kaders kan stellen voor het beleid.

Beeldvorming rond kosten van re-integratie

De laatste tijd zijn de kosten van re-integratie van bijstandsgerechtigden vaak onderwerp van gesprek geweest. De Rekenkamer geeft in haar rapport ook de kosten van het gemeentelijke re-integratiebeleid weer. Wij hebben echter niet de illusie iets te zeggen over de kosteneffectiviteit van het beleid door het delen van de totale kosten van het re-integratiebeleid door het aantal geslaagde re-integratietrajecten. Dit zou geen recht doen aan de werkelijkheid van alledag. De resultaten van het re-integratiebeleid zijn immers ook afhankelijk van de economische omstandigheden; als het economisch goed gaat, is er meer werkgelegenheid. Daarnaast is het re-integratiebeleid ook gericht op maatschappelijke participatie als opstap naar werk of als (voorlopig) eindresultaat. Naar de mening van de Rekenkamer is het interessanter om de directe kosten van verschillende soorten trajecten te berekenen en deze te vergelijken met de bereikte resultaten.

Vermindering werkgelegenheid door economische crisis

Het College van B&W vindt een aanpassing van de doelstelling voor re-integratie van bijstandsgerechtigden niet nodig. Volgens B&W zal het moeilijker worden bijstandsgerechtigden te re-integreren

door de verslechterende economische omstandigheden. B&W gaan de uitvoeringsorganisatie voor het re-integratiebeleid verbeteren en hebben daar al voorstellen voor gedaan. Het College van B&W staat positief tegenover de aanbeveling om na te denken over de informatie aan de Gemeenteraad. B&W doen dit samen met de Raad. De Rekenkamer denkt dat de Raad deze informatie nodig heeft om actief te kunnen sturen op de huidige en nieuwe opgaven in het re-integratiebeleid.

Dit is het vierde rekenkameronderzoek naar onderwerpen die burgers rechtstreeks raken. De eerdere rapporten gingen over de invoering van de Wet maatschappelijke ondersteuning, de verkeersveiligheid en over wonen.

Noot voor de redacties:

Voor meer informatie kunt u terecht bij de heer Pieter Welp, collegelid van de Rekenkamer (mob. 06 18088239) of de heer Gert Kortenbach, staflid van de Rekenkamer (tel. 070 – 353 5147 of mob. 06 38041530).